

republicată, încalcă principiul egalității consacrat la art. 16 din Constituție, prin instituirea unui tratament juridic diferit pentru părțile aflate într-un proces având ca obiect anularea unor acte juridice încheiate de debitor, anterior deschiderii procedurii reorganizării judiciare sau a falimentului. Dispoziția legală criticată creează un privilegiu în persoana administratorului sau a lichidatorului față de celelalte părți, întrucât doar această persoană este scutită de obligația plății taxelor de timbru.

Tribunalul București – Secția comercială, exprimându-și opinia, consideră că textul art. 42 din Legea nr. 64/1995, republicată, este constituțional, deoarece, pe de o parte, acțiunile care pot fi introduse de administratorul sau lichidatorul judiciar al unei debitoare aflate în procedura de reorganizare judiciară sau în faliment sunt strict determinate, iar pe de altă parte, „aceste societăți sunt insolvente, dacă nu chiar insolubile, în cele mai multe cazuri neexistând lichiditate, astfel că, în cazul în care ar fi existat obligativitatea ca ele să plătească taxa de timbru, s-ar fi văzut în incapacitatea de a ataca actele prevăzute de lege, încheiate în dauna creditorilor“.

În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

În punctul de vedere al Președintelui Camerei Deputaților se apreciază că excepția ridicată nu este întemeiată, întrucât sunt scutite de plata taxei de timbru numai acele acțiuni introduse de administrator sau lichidator, strict determinate de Legea nr. 64/1995 în cap. III secțiunea a 3-a, care au ca obiect anularea actelor frauduloase, ilegale ori încheiate cu rea-credință, în dauna creditorilor. Această scutire este justificată de situația financiară dificilă a debitorului, care nu mai poate face față datoriiilor sale comerciale. În consecință, art. 42 din Legea nr. 64/1995, republicată, nu numai că nu încalcă dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituția României, din contră, el înlătură o discriminare bazată pe imposibilitatea introducerii de acțiuni în justiție din lipsă de fonduri, garantând accesul liber la justiție prevăzut la art. 21 din Legea fundamentală“.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că art. 42 din Legea nr. 64/1995, republicată, nu încalcă art. 16 alin. (1) din Constituție, privitor la egalitatea în fața legii a cetățenilor, întrucât legea stabilește o categorie de persoane care beneficiază de un drept, respectiv debitorii aflați în procedura falimentului, în cadrul acestei categorii toate persoanele fiind egale. Se invocă jurisprudența constantă a Curții Constituționale, potrivit căreia „egalitatea în fața legii nu impune uniformitate, ci aprecierea soluțiilor în raport de situațiile diferite care presupun aplicarea acestui principiu“.

Președintele Senatului nu a transmis punctul său de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere al președintelui Camerei Deputaților și al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 42 din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 608 din 13 decembrie 1999, al căror conținut este următorul: „*Acțiunile introduse de administrator/lichidator în aplicarea dispozițiilor prezentei secțiuni sunt scutite de taxele de timbru.*“

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1), potrivit cărora „*Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.*“

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată și urmează să fie respinsă.

Curtea reține că, în conformitate cu prevederile art. 43 și 44 din Legea nr. 64/1995, republicată, în cazurile de reorganizare judiciară sau de faliment, administratorul sau lichidatorul „*poate introduce la tribunal acțiuni pentru anularea actelor frauduloase încheiate de debitor în dauna drepturilor creditorilor, în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii*“, iar în art. 45 sunt determinate actele și operațiunile comerciale a căror anulare se poate cere pe calea unor asemenea acțiuni. Art. 42 din Legea nr. 64/1995, republicată, instituie scutirea de la plata taxelor de timbru pentru acțiunile introduse de administrator sau lichidator pentru anularea actelor sau operațiunilor comerciale frauduloase încheiate de debitor în dauna creditorilor. Motivația acestei scutiri apare ca fiind evidentă în situația în care menirea administratorului sau lichidatorului, care acționează în numele debitorului, este aceea de a apăra activele persoanei juridice supuse procedurii reorganizării judiciare sau, după caz, procedurii falimentului. Astfel legea oferă atât un mijloc juridic prin care activele debitorului pot fi reintroduse în sfera economică, cât și un mecanism care asigură recuperarea creanțelor de către creditorii într-o măsură pe cât posibil mai mare.

Acțiunile scutite de taxă de timbru sunt expres prevăzute de lege și au ca obiect anularea actelor sau operațiunilor comerciale frauduloase încheiate de debitor în dauna creditorilor. În practică de multe ori debitorul nu dorește sau nu are interesul să promoveze asemenea acțiuni. În considerarea unor asemenea situații legiuitorul a reglementat dreptul administratorului sau lichidatorului de a acționa în virtutea calității sale oficiale, în sensul promovării în justiție a acțiunilor prevăzute în secțiunea a 3-a privind situația unor acte juridice ale debitorului din Legea nr. 64/1995, republicată.

Conform jurisprudenței constante a Curții Constituționale principiul egalității consacrat la art. 16 alin. (1) din Constituție nu înseamnă uniformitate, așa încât, dacă la situații egale trebuie să corespundă un tratament egal, la situații diferite tratamentul juridic nu poate fi decât diferit. Poziția părților în procesul civil nu exclude, ci uneori implică un tratament juridic diferențiat. Este evident că administratorul sau lichidatorul se află în mod obiectiv într-o situație deosebită față de terțe persoane, beneficiare ale actelor sau operațiunilor comerciale frauduloase. Faptul că legiuitorul a limitat scutirea de la plata taxei de timbru numai la anumite acțiuni introduse de administrator sau lichidator nu poate duce la concluzia că sunt încălcate prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție.

De altfel Curtea Constituțională a stabilit că principiul accesului liber la justiție nu înseamnă gratuitate și, prin urmare, regula este aceea a timbrării acțiunilor în justiție. Competența exclusivă de a stabili taxele judiciare de timbru aparține legiuitorului, care în considerarea unor situații deosebite, determinate de natura și obiectul litigiilor ori de calitatea părților, poate face diferențieri la stabilirea cuantumului taxelor sau poate să prevadă chiar și scutiri de la plata acestora.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 42 din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată, excepție ridicată de Constantin Daniel Călin Rusu în Dosarul nr. 3.324/2001 al Tribunalului București — Secția comercială.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 februarie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 67

din 5 martie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 108 pct. 3 din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Laurențiu Cristescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 108 pct. 3 din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată, excepție ridicată de Spiridon Fogoros, Constantin Iliescu, Antonio Robert Nicolescu, Constantin Nicolescu, Adrian Olteanu, Gheorghe Petrescu și Ismail Sebat în Dosarul nr. 560/COM/2001 al Curții de Apel Constanța — Secția comercială.

La apelul nominal răspunde reprezentantul Societății Comerciale „Pricewaterhouse Coopers Management Consultants” — S.R.L., lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul părții prezente lasă la aprecierea Curții modul în care va fi soluționată excepția ridicată.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, arată că în jurisprudența sa Curtea Constituțională s-a pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 108 pct. 3 din Legea nr. 64/1995, republicată. În speță este vorba de opțiunea legiuitorului cu privire la ordinea în care se face plata creanțelor într-o unitate aflată în procedura de lichidare, ordine care nu poate constitui obiectul controlului de constituționalitate. Reprezentantul Ministerului Public mai arată că prevederile criticate nu contravin dispozițiilor art. 125 alin. (3) din Constituție, deoarece procedura falimentului este stabilită prin lege, adică așa cum cer aceste dispoziții. Se solicită respingerea excepției ca fiind neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 23 aprilie 2001, pronunțată în Dosarul nr. 560/COM/2001, **Curtea de Apel Constanța** —

Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 108 pct. 3 din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată, excepție ridicată de Spiridon Fogoros, Constantin Iliescu, Antonio Robert Nicolescu, Constantin Nicolescu, Adrian Olteanu, Gheorghe Petrescu și Ismail Sebat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia admit necesitatea stabilirii prin lege a unei anumite ordini de preferință între creditori, dar apreciază că soluția aleasă de legiuitor este neconstituțională, întrucât în cadrul aceleiași categorii de creanțe introduce „o discriminare pe un criteriu arbitrar și străin de orice determinare naturală, cum este acesta al vechimii creanței”. Consideră că norma legală criticată încalcă dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție, care consacră egalitatea cetățenilor.

Curtea de Apel Constanța — Secția comercială, exprimându-și opinia, consideră că prevederile art. 108 pct. 3 din Legea nr. 64/1995, republicată, nu încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (1), apreciind că în speță este vorba despre o chestiune de interpretare a unei norme legale, iar nu despre o problemă de constituționalitate.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a Curții Constituționale a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că prevederile art. 108 pct. 3 din Legea nr. 64/1995, republicată, sunt constituționale. De asemenea, se arată că la formularea pct. 3 din articolul menționat s-a ținut seama de cuprinsul art. 11 din Convenția Conferinței Internaționale a Muncii nr. 95/1949 privind protecția salariului, ratificată de România prin Decretul nr. 284/1973.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul judecătorului-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate,

raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 108 pct. 3 din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 608 din 13 decembrie 1999, care au următorul conținut: „Creanțele vor fi plătite, atât în cazul lichidării unor bunuri din averea debitorului pe bază de plan, cât și în cazul falimentului, în următoarea ordine: [...]; 3. creanțele izvorâte din contracte de muncă, pe cel mult 6 luni anterioare deschiderii procedurii.”

Autorul excepției susține că prevederile legale criticate sunt contrare dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora „Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări”.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 108 pct. 3 din Legea nr. 64/1995 au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate. De exemplu, prin Decizia nr. 273 din 2 octombrie 2001, publi-

cată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 51 din 24 ianuarie 2002, Curtea, respingând excepția de neconstituționalitate, a reținut, în esență, următoarele:

Textul art. 108 din Legea nr. 64/1995, republicată, stabilește o ierarhie între creditorii unui comerciant care nu și-a plătit datoriile, ierarhie ce ține seama de natura și importanța creanțelor, între care la rangul 3 de prioritate sunt prevăzute veniturile din muncă, dar nu în integralitatea lor, ci numai pe cel mult 6 luni anterioare deschiderii procedurii, venituri destinate nevoilor de subsistență ale salariaților, considerate de legiuitor privilegiate față de creanțele mai vechi care păstrează regimul de drept comun al creanțelor chirografare. Pe de o parte nu este vorba de o discriminare între persoane, deoarece toți titularii unor asemenea creanțe beneficiază de acest privilegiu, ci despre luarea în seamă de către legiuitor a caracterului creanței. Pe de altă parte privilegiul respectiv este acordat prin lege, în mod limitat, creanțelor reprezentând sume de bani destinate unor nevoi de subsistență ale lucrătorilor, în considerarea unor rațiuni ce nu pot să contravină principiilor ori prevederilor Constituției României.

Întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția din acea decizie rămâne valabilă și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1, 2, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 108 pct. 3 din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată, excepție ridicată de Spiridon Fogoros, Constantin Iliescu, Antonio Robert Nicolescu, Constantin Nicolescu, Adrian Olteanu, Gheorghe Petrescu și Ismail Sebat în Dosarul nr. 560/COM/2001 al Curții de Apel Constanța — Secția comercială.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 martie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,

Laurențiu Cristescu

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

privind aprobarea Statutului Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare

În temeiul prevederilor art. 114 alin. (4) din Constituția României,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. 1. — (1) Se aprobă Statutul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență.

(2) În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență Comisia Națională a Valorilor Mobiliare va elabora și va adopta regulamentul propriu de organizare și funcționare.

Art. 2. — Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se abrogă: cap. II din Legea nr. 52/1994

privind valorile mobiliare și bursele de valori, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 210 din 11 august 1994; cap. II din Ordonanța Guvernului nr. 69/1997 privind piețele reglementate de mărfuri, servicii și instrumente derivate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 227 din 30 august 1997, aprobată cu modificări prin Legea nr. 129/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 361 din 3 august 2000; Legea nr. 66/1997 cu privire la salarizarea

membrilor și personalului Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, precum și a personalului burselor de valori, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 73 din 23 aprilie 1997; pct. 41, 42 și 43 din anexa nr. II/2 din Legea nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 266 din 16 iulie 1998; anexa nr. III/1 și anexa nr. VI/2 lit. D pct. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 24/2000 privind sistemul de sta-

bilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sectorul bugetar, aprobată prin Legea nr. 383/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 400 din 20 iulie 2001; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/1999 privind finanțarea Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare din venituri extrabugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 65 din 16 februarie 1999, aprobată cu modificări prin Legea nr. 139/1999, precum și orice alte dispoziții contrare prezentei ordonanțe de urgență.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

Președintele Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare,
Gabriela Victoria Anghelache

București, 13 martie 2002.
Nr. 25.

ANEXĂ

STATUTUL Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare

ARTICOLUL 1 Statutul legal

(1) Comisia Națională a Valorilor Mobiliare, denumită în continuare *C.N.V.M.*, este o autoritate administrativă autonomă cu personalitate juridică.

(2) C.N.V.M. reglementează și supraveghează piața de capital, piețele reglementate de mărfuri și instrumente financiare derivate, precum și instituțiile și operațiunile specifice acestora.

(3) C.N.V.M. este subordonată Parlamentului și prezintă rapoarte acestuia prin comisiile pentru buget, finanțe și bănci ale Senatului și Camerei Deputaților.

(4) Autoritatea C.N.V.M. se exercită pe întregul teritoriu al României.

(5) C.N.V.M. are sediul central în municipiul București și își poate deschide reprezentanțe în funcție de necesități.

ARTICOLUL 2 Obiective fundamentale

C.N.V.M. are drept obiective fundamentale:

a) stabilirea și menținerea cadrului necesar dezvoltării piețelor reglementate;

b) promovarea încrederii în piețele reglementate și în investițiile în instrumente financiare;

c) asigurarea protecției operatorilor și investitorilor împotriva practicilor neloiale, abuzive și frauduloase;

d) promovarea funcționării corecte și transparente a piețelor reglementate;

e) prevenirea manipulării pieței și a fraudei și asigurarea integrității piețelor reglementate;

f) stabilirea standardelor de soliditate financiară și de practică onestă pe piețele reglementate;

g) adoptarea măsurilor necesare pentru evitarea apariției riscului sistemic pe piețele reglementate;

h) prevenirea afectării egalității de informare și tratament al investitorilor sau al intereselor acestora.

ARTICOLUL 3 Compunerea și funcționarea C.N.V.M.

(1) C.N.V.M. este compusă din 7 membri, dintre care un președinte, 2 vicepreședinți și 4 comisari. Numirea și revocarea acestora se fac de către Parlament în ședința comună a celor două Camere.

(2) Numirea membrilor C.N.V.M., cu nominalizarea funcțiilor, se face la propunerea comună a Comisiei economice a Senatului, Comisiei pentru politică economică, reformă și privatizare a Camerei Deputaților și a comisiilor pentru buget, finanțe și bănci ale celor două Camere.

(3) Președintele este reprezentantul de drept al C.N.V.M. ca autoritate administrativă autonomă și ca persoană juridică de drept public și în raporturi de drept comun.

(4) În caz de indisponibilitate temporară a președintelui reprezentarea legală a C.N.V.M. revine unuia dintre vicepreședinții acesteia, cu excepția situațiilor prevăzute la alin. (9), când reprezentarea legală, în absența președintelui și vicepreședinților, se atribuie comisarului celui mai vârstnic.

(5) C.N.V.M. se întrunește în prezența a cel puțin 3 dintre membrii săi, incluzând președintele sau, în absența acestuia, unul dintre vicepreședinți. Membrii C.N.V.M. absenți pot vota în scris.

(6) Hotărârile sunt adoptate cu votul a cel puțin 5 membri ai C.N.V.M. În caz de partaj egal al voturilor este decisiv votul președintelui sau, în cazul indisponibilității acestuia, cel al vicepreședintelui care conduce ședința.

(7) În cazul ședințelor C.N.V.M. la care se iau decizii privind politica generală a pieței de capital, C.N.V.M. se va întruni valabil în prezența a cel puțin 5 membri.

(8) Hotărârile adoptate sunt obligatorii pentru toți membrii C.N.V.M.; membrii care au votat împotriva și cei absenți pot consemna opinia separată în procesul-verbal al ședinței respective. Președintele, respectiv vicepreședintele care a condus ședința, este obligat să semneze actele ce decurg din hotărârea adoptată, chiar dacă a votat împotriva.

(9) În situații de urgență, când cvorumul prevăzut mai sus nu poate fi întrunit, hotărârea va fi adoptată cu majoritatea simplă a membrilor prezenți, indiferent de numărul acestora, și va fi astfel pusă în aplicare, urmând să fie confirmată, modificată sau revocată de către C.N.V.M. în prima ședință, în conformitate cu prevederile alineatelor precedente.

(10) Membrii C.N.V.M. își exercită mandatul potrivit legii. Ei răspund pentru activitatea lor în mod solidar, cu excepția situației în care au votat împotriva unei hotărâri și au consemnat opinia separată în procesul-verbal.

(11) Îndeplinirea sau omisiunea îndeplinirii cu bună-credință și fără neglijență a oricărui act sau fapt în legătură cu exercitarea, în condițiile legii, a atribuțiilor de supraveghere și control nu poate atrage răspunderea civilă sau penală, după caz, a membrilor C.N.V.M. numiți conform prevederilor prezentului articol sau a persoanelor delegate de aceasta în acest sens. În cazul declanșării cercetării penale împotriva membrilor C.N.V.M. va fi informat în prealabil Parlamentul României.

ARTICOLUL 4

Calitatea de membru al C.N.V.M. Incompatibilități

(1) Durata mandatului de membru al C.N.V.M. este de 5 ani, fiecare membru putând fi reînvestit o singură dată.

(2) În cazul imposibilității definitive de exercitare a mandatului de către unul dintre membri comisiile parlamentare menționate la art. 3 alin. (2) vor propune Parlamentului, în termen de 30 de zile, persoana care va fi numită pentru durata restantă a mandatului. Se consideră imposibilitate definitivă de exercitare a mandatului orice împrejurare care creează o indisponibilizare cu o durată mai mare de 90 de zile consecutive.

(3) Membrii C.N.V.M. trebuie să fie cetățeni români, cu domiciliul stabil în România, în vârstă de minimum 30 de ani, cu o bună reputație și pregătire profesională în domeniul economic sau juridic, având o vechime în specialitate de minimum 5 ani.

(4) Membrii C.N.V.M.:

a) nu pot fi soți și nici rude ori afini până la gradul al treilea cu Președintele României, președintele Camerelor Parlamentului, membrii Guvernului, guvernatorul Băncii Naționale a României, președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor și nu se pot înrudi între ei;

b) nu pot fi membri ai vreunui partid politic;

c) nu pot exercita o altă funcție remunerată, publică sau privată, cu excepția celor de cadru didactic universitar și de consultant sau expert al autorităților publice ori al organismelor internaționale;

d) nu pot fi membri în consiliile de administrație, directori executivi, cenzori sau auditori ai persoanelor juridice subiecte ale supravegherii C.N.V.M., Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor sau Băncii Naționale a României ori acționari semnificativi la astfel de persoane juridice;

e) nu trebuie să fi fost declarați falși;

f) nu trebuie să aibă cazier judiciar.

(5) Calitatea de membru al C.N.V.M. încetează în următoarele situații:

a) la expirarea termenului pentru care a fost numit, în condițiile alin. (1) și (2);

b) prin demisie;

c) prin revocare de către Parlament în următoarele situații:

1. la apariția unei incompatibilități sau a unui impediment dintre cele prevăzute la alin. (4);

2. împotriva acestuia a fost pronunțată o condamnare penală cu pedeapsă privativă de libertate, rămasă definitivă;

d) prin înlocuire, în condițiile prevăzute la alin. (2).

(6) Membrii C.N.V.M. au obligația să notifice de îndată, în scris, Parlamentului apariția oricăreia dintre situațiile de incompatibilitate prevăzute la alin. (4). Până la decizia Parlamentului membrul C.N.V.M. este suspendat de drept.

ARTICOLUL 5

Colaborarea cu autoritățile statului și cu alte instituții publice

(1) C.N.V.M. colaborează cu Banca Națională a României, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, Consiliul Concurenței, autoritățile judecătorești și cu alte autorități și instituții publice în vederea îndeplinirii obiectivelor sale prevăzute la art. 2.

(2) În vederea îndeplinirii obiectivelor sale fundamentale C.N.V.M. va fi consultată în prealabil cu privire la actele normative ale autorităților publice cu impact asupra pieței de capital, piețelor reglementate de mărfuri și instrumente financiare derivate, precum și asupra instituțiilor și operațiunilor specifice acestora.

(3) C.N.V.M. este invitată de drept la ședințele autorităților publice în care se adoptă actele normative menționate la alin. (2).

(4) C.N.V.M. poate face schimb de informații atât publice, cât și confidențiale cu Banca Națională a României, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, Consiliul Concurenței, precum și cu alte autorități și instituții publice. În aplicarea prevederilor prezentului articol aceste autorități nu vor invoca secretul de serviciu sau orice altă obligație legală de păstrare a confidențialității informațiilor deținute.

(5) C.N.V.M. poate încheia acorduri de schimb de informații cu alte autorități publice, prin care se stabilesc modalitățile concrete de efectuare a schimbului acestor informații.

ARTICOLUL 6

Cooperarea internațională

(1) C.N.V.M. poate participa la activitatea organizațiilor internaționale de profil și poate deveni membră a acestor organizații.

(2) C.N.V.M. poate acorda, pe bază de reciprocitate, asistență autorităților de reglementare străine care au nevoie de aceasta pentru îndeplinirea obiectivelor lor de supraveghere. Acest tip de asistență include, fără a se limita la acestea:

a) furnizarea de informații publice sau nesupuse publicității despre ori în legătură cu o persoană fizică sau juridică subiect al reglementării, supravegherii ori controlului C.N.V.M.;

b) furnizarea de copii ale înregistrărilor ținute de entitățile supravegheate;

c) colaborări cu persoanele care dețin informații despre obiectul unei anchete.

ARTICOLUL 7

Prerogativele și actele C.N.V.M.

(1) În vederea îndeplinirii obiectivelor sale stabilite la art. 2 C.N.V.M. își exercită prerogativele legale privind reglementarea prin adoptarea de norme, emiterea de acte individuale și dispunerea de măsuri, după deliberare în ședințe ținute conform prevederilor art. 3.

(2) În vederea îndeplinirii obiectivelor sale privind protecția operatorilor și investitorilor împotriva practicilor nelocale, precum și pentru funcționarea corectă și transparentă a pieței, prevenirea manipulării și evitarea apariției riscului sistemic pe piețele reglementate, C.N.V.M. va supraveghea în timp real și periodic instituțiile, operatorii și operațiunile de pe piața de capital și de pe piețele reglementate de mărfuri și instrumente financiare derivate.

(3) C.N.V.M. adoptă norme prin regulamente și instrucțiuni care sunt puse în aplicare prin ordin al președintelui acesteia.

(4) Actele individuale emise de către C.N.V.M. sunt deciziile, ordonanțele, atestatele și avizele.

(5) Actele individuale ale C.N.V.M. sunt înscrisuri oficiale și beneficiază de forța probantă a înscrisurilor autentice, conținutul lor putând fi contrazis numai prin procedura înscrisurii în fals.

(6) C.N.V.M. poate realiza, la cerere sau din oficiu, interpretarea oficială a tuturor normelor juridice emise de aceasta, aplicabile entităților reglementate și supravegheate.

(7) C.N.V.M. este singura autoritate în măsură să se pronunțe asupra considerentelor de oportunitate, evaluărilor și analizelor calitative care stau la baza emiterii actelor sale, prevăzute la alin. (1) și (2). În caz de litigiu actele individuale emise de către C.N.V.M. cu privire la interpretările prevăzute la alin. (6) pot fi atacate cu recurs în fața Curții de Apel București — Secția de contencios administrativ. Până la pronunțarea unei hotărâri definitive și irevocabile de către instanța judecătorească executarea actelor C.N.V.M. nu se suspendă.

(8) C.N.V.M. are legitimare procesuală activă și poate interveni în orice proces privind normele adoptate sau actele individuale emise de aceasta, fără obligația de a proba un interes.

(9) Accesul la documentele ținute de C.N.V.M. se face în condițiile legii.

(10) C.N.V.M. va edita și va publica periodic un buletin, care este publicația oficială a acesteia. Actele publicate în acest buletin sunt opozabile terților. Buletinul va conține, fără a se limita la acestea:

- a) reglementările adoptate de C.N.V.M.;
- b) comunicate și acte cu privire la piețele reglementate;
- c) interpretarea oficială a reglementărilor proprii care guvernează piețele reglementate și entitățile supravegheate.

(11) C.N.V.M. poate înființa o Cameră arbitrală în scopul rezolvării litigiilor izvorând din contractele încheiate pe piețele de capital, pe piețele reglementate de mărfuri și instrumente financiare derivate sau în legătură cu instituțiile ori operațiunile acestora. În soluționarea litigiilor Camera arbitrală va aplica:

- a) legislația piețelor de capital, a piețelor reglementate de mărfuri și instrumente financiare derivate, precum și reglementările C.N.V.M. în materie;
- b) uzanțele comerciale în materie;
- c) dispozițiile dreptului comun.

(12) C.N.V.M. își stabilește prin regulament propriu structura organizatorică, atribuțiile de conducere și de execuție ale personalului său.

(13) C.N.V.M. stabilește prin regulament propriu regimul și principiile remunerării membrilor și a personalului angajat.

(14) C.N.V.M. adoptă prin decizie nivelul remunerării membrilor și personalului angajat, cu luarea în considerare a nivelului remunerației acordate unor poziții și funcții similare din piața financiară.

(15) Normele adoptate de C.N.V.M. se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

ARTICOLUL 8

Reglementările C.N.V.M.

Regulamentele și instrucțiunile stabilesc norme și reguli cu privire la aplicarea legilor specifice pieței de capital, a piețelor reglementate de mărfuri și instrumente financiare derivate, organismelor de plasament colectiv, precum și instituțiilor și operațiunilor specifice acestora.

ARTICOLUL 9

Actele individuale emise de C.N.V.M.

(1) *Deciziile* sunt acte individuale prin care C.N.V.M. înființează instituții și organisme ori le dizolvă, acordă sau retrage autorizații, anulează ori confirmă acte ale agenților săi, delegă ori retrage puteri, aprobă regulamente ale instituțiilor și organismelor pieței de valori mobiliare, aprobă sau respinge prospectele de ofertă publică, stabilește remunerarea membrilor și a personalului său, aprobă reglementările privind salarizarea personalului Burselor de Valori București ca instituție publică și dă interpretarea oficială a propriilor reglementări care guvernează piața de capital și piețele reglementate de mărfuri și instrumente financiare derivate.

(2) *Ordonanțele* sunt acte prin care C.N.V.M. dă dispoziții privind prezentarea de documente, situații și informații, audieri, impune interdicții sau suspendări de autorizații ori activități, dispune anchete sau alte investigații, măsuri conservatorii, precum ridicarea și depunerea de documente sau titluri, indisponibilizarea unor bunuri sau fonduri, aplică sancțiuni disciplinare și administrative.

(3) *Atestatele* sunt acte prin care C.N.V.M. confirmă ori recunoaște situații sau calități, raportări ori comunicări de date și informații.

(4) *Avizele* sunt acte prin care C.N.V.M. formulează răspunsuri oficiale la chestiuni privind aplicarea legii și a normelor reglementare ori dă calificări privind piețele reglementate și instrumentele financiare.

ARTICOLUL 10

Delegarea prerogativelor C.N.V.M.

(1) C.N.V.M. poate delega unor agenți ai săi ori unor instituții sau organisme ale piețelor reglementate, subordonate acesteia, una sau mai multe dintre prerogativele cu care este investită prin lege.

(2) Delegarea de prerogative prevăzută la alin. (1) va desemna persoana investită și va arăta prerogativa delegată și actele prin care o va exercita, măsurile pe care le poate lua, durata delegării, precum și modul de supraveghere a exercitării prerogativei respective. Delegarea de prerogative nu poate avea ca obiect adoptarea de norme, ci numai acte individuale emise în numele C.N.V.M.

(3) Actele individuale emise și măsurile dispuse în exercitarea delegării de putere pot fi atacate înaintea C.N.V.M., care le poate confirma, modifica sau anula cu audierea persoanei investite și, dacă apreciază necesar, a celor cărora li se aplică astfel de acte. C.N.V.M. poate dispune, la cerere sau din oficiu, suspendarea ori anularea actelor emise și a măsurilor dispuse în exercitarea delegării de putere.

(4) C.N.V.M. poate retrage delegarea unei prerogative în orice moment, dar numai cu audierea persoanei sau a instituției căreia i-a fost acordată.

ARTICOLUL 11

Confidențialitatea informațiilor

(1) Membrii și angajații C.N.V.M. vor respecta, în privința informațiilor obținute în cursul sau ca urmare a exercitării atribuțiilor și care nu au devenit accesibile publicului larg, regimul juridic aplicabil secretului de serviciu. În sensul prezentei ordonanțe de urgență transmiterea de informații în cadrul prevăzut la art. 6 alin. (2) nu reprezintă o încălcare a acestei obligații.

(2) Furnizarea de informații de natura celor prevăzute la alin. (1) va putea fi făcută sub semnătura președintelui C.N.V.M. sau a persoanelor împuternicite în acest sens, după deliberarea în ședință conform art. 3, în următoarele situații:

- a) în cadrul unor proceduri judiciare, prin dispoziție a procurorului sau a instanțelor de judecată, după caz;
- b) în cadrul negocierii sau al derulării unor acorduri internaționale la care România este parte;
- c) în cadrul acordurilor de cooperare cu alte autorități, cu organizații internaționale din care C.N.V.M. face parte sau din propria inițiativă a C.N.V.M., în scopul asigurării îndeplinirii atribuțiilor specifice de supraveghere și control asupra respectării prevederilor legale.

ARTICOLUL 12

Transparența informației

(1) C.N.V.M. organizează un Oficiu de Evidență a Valorilor Mobiliare căruia îi sunt transmise toate informațiile necesare cu privire la valorile mobiliare care se supun prevederilor prezentului statut și la emitenții acestora.

(2) Obligațiunile și alte valori mobiliare de natura acestora, emise de către stat, județ, oraș, comună și de către autorități ale administrației publice centrale și locale, vor fi înregistrate la primirea documentului de emisiune.

(3) Evidențele ținute de Oficiul de Evidență a Valorilor Mobiliare sunt accesibile publicului în condițiile stabilite de C.N.V.M.

ARTICOLUL 13

Surse de finanțare

(1) C.N.V.M. se finanțează integral din venituri extra-bugetare.

(2) Veniturile C.N.V.M. provin din:

a) o cotă de 0,08% din valoarea tranzacțiilor derulate pe orice piață reglementată, suportate de către cumpărător, cu excepția piețelor reglementate de instrumente financiare derivate;

b) o cotă de 0,1% din valoarea activului net al organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare;

c) o cotă de 0,5% din valoarea ofertelor publice de vânzare;

d) o cotă de 2% din valoarea ofertelor publice de cumpărare-preluare;

e) tarife sau comisioane pentru tranzacțiile derulate pe piețele reglementate de instrumente financiare derivate;

f) tarife și comisioane percepute la activități pentru care se emite de către C.N.V.M. un act individual;

g) tarife percepute pentru prestarea de servicii către entități supravegheate sau terțe persoane;

h) penalități stabilite prin reglementări proprii ca sancțiuni patrimoniale;

i) donații;

j) activități de editură, publicitate, multiplicare;

k) orice alte surse legale.

(3) Cuantumul tarifelor, comisioanelor și veniturilor prevăzute la alin. (2) lit. e) și k) se stabilesc prin anexă la bugetul C.N.V.M., care se aprobă de Parlamentul României și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

ARTICOLUL 14

Cheltuieli

(1) Pentru a permite C.N.V.M. și reprezentanțelor acesteia să își desfășoare activitatea, Guvernul sau consiliile județene, respectiv Consiliul General al Municipiului București, după caz, ori consiliile locale vor încredința prin hotărâre acesteia administrarea bunurilor imobiliare necesare (terenuri și clădiri) aparținând domeniului public sau privat al statului, de interes național sau local, în termen de 60 de zile de la cererea temeinic justificată a C.N.V.M.

(2) În cazul în care autoritățile prevăzute la alin. (1) nu pun la dispoziție C.N.V.M., în termenele prevăzute la alin. (1), imobilele respective, aceasta este în drept să cumpere, să închirieze sau să dobândească în proprietate ori în folosință în orice alt mod prevăzut de lege imobilele necesare desfășurării activității sale din sursele de finanțare prevăzute la art. 13.

(3) Cheltuielile sunt stabilite prin bugetul anual al C.N.V.M. în conformitate cu obiectivele și sarcinile acesteia, fiind aprobate de Parlamentul României.

ARTICOLUL 15

Personalul C.N.V.M.

(1) Personalul C.N.V.M. va fi angajat conform prevederilor Codului muncii.

(2) Angajații C.N.V.M. nu pot exercita alte activități profesionale remunerate, cu excepția celor prevăzute la art. 4 alin. (4) lit. c).

(3) Membrii personalului pot fi detașați în condițiile legii la alte autorități de reglementare din țară sau din străinătate, respectiv la entități supravegheate. În timpul detașării aceștia rămân angajați ai C.N.V.M. și semnează un contract de confidențialitate cu entitatea la care au fost detașați.

ARTICOLUL 16

Raportul anual de activitate

(1) Cel târziu până la data de 30 aprilie a fiecărui an C.N.V.M. va trimite comisiilor pentru buget, finanțe și bănci ale Senatului și Camerei Deputaților raportul său anual de activitate, raportul anual de audit financiar și execuția bugetului de venituri și cheltuieli pentru anul precedent, care vor fi dezbătute în ședința comună a Camerelor.

(2) Comisiile pentru buget, finanțe și bănci ale Senatului și Camerei Deputaților pot dispune oricând verificarea activităților C.N.V.M. în conformitate cu regulamentele Senatului și ale Camerei Deputaților.

ARTICOLUL 17

Măsuri asigurătorii și sancțiuni

(1) C.N.V.M. poate impune, în cazuri bine justificate și pe o perioadă determinată, entităților reglementate, emitenților sau altor entități care desfășoară activități în legătură cu piețele reglementate, măsuri asigurătorii sau restricționarea exercitării unor drepturi. Asemenea măsuri se pot referi la blocarea de conturi bancare, restrângerea unor transferuri patrimoniale ale emitenților sau blocarea transferului unor valori mobiliare ori al altor instrumente financiare pe o perioadă care nu poate depăși două săptămâni.

(2) În cazul nerespectării legilor care guvernează piețele de capital, piețele reglementate de mărfuri și instrumente financiare derivate, organismele de plasament colectiv în valori mobiliare sau a reglementărilor sale, C.N.V.M. poate dispune sesizarea organului de urmărire penală, pentru situația în care fapta săvârșită constituie infracțiune potrivit reglementărilor specifice, sau aplicarea următoarelor sancțiuni contravenționale:

- a) avertisment scris;
- b) amenzi;
- c) suspendarea autorizației;
- d) retragerea autorizației;
- e) anularea autorizației.

(3) Sancțiunile contravenționale vor fi stabilite de legile care guvernează piața de capital, piețele reglementate de mărfuri și instrumente financiare derivate, instituțiile și operațiunile specifice acestora, precum și organismele de plasament colectiv. Amenzile se fac venit la bugetul C.N.V.M., conform prevederilor legale, și pot fi actualizate anual de către aceasta conform ratei inflației.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română – S.A. – Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro